

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (štvrtá komora)

z 26. januára 2006^{*}

Vo veci C-2/05,

ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 234 ES, podaný rozhodnutím Arbeidshof te Brussel (Belgicko) z 23. decembra 2004 a doručený Súdnemu dvoru 5. januára 2005, ktorý súvisí s konaním:

Rijksdienst voor Sociale Zekerheid

proti

Herbosch Kiere NV,

SÚDNY DVOR (štvrtá komora),

v zložení: N. Colneric (spravodajkyňa), vykonávajúca funkciu predsedníčky štvrtej komory, sudcovia J. N. Cunha Rodrigues a K. Lenaerts,

^{*} Jazyk konania: holandčina.

generálny advokát: D. Ruiz-Jarabo Colomer,
tajomník: R. Grass,

so zreteľom na písomnú časť konania,

so zreteľom na pripomienky, ktoré predložili:

— Rijksdienst voor Sociale Zekerheid, v zastúpení: P. Derveaux, advocaat,

— Herbosch Kiere NV, v zastúpení: B. Mergits, advocaat,

— Írsko, v zastúpení: D. O'Hagan, splnomocnený zástupca,

— slovinská vláda, v zastúpení: M. Remic, splnomocnená zástupkyňa,

— švédsko vláda, v zastúpení: K. Norman, splnomocnená zástupkyňa,

— vláda Spojeného kráľovstva, v zastúpení: M. Bethell, splnomocnený zástupca, za právnej pomoci T. Ward, barrister,

— Komisia Európskych spoločností, v zastúpení: P. van Nuffel a D. Martin, splnomocnení zástupcovia,

so zreteľom na rozhodnutie prijaté po vypočutí generálneho advokáta, že vec bude prejednaná bez jeho návrhov,

vyhlásil tento

Rozsudok

- 1 Predmetom návrhu na začatie prejudiciálneho konania je výklad článku 14 ods. 1 písm. a) nariadenia Rady (EHS) č. 1408/71 zo 14. júna 1971 o uplatňovaní systémov sociálneho zabezpečenia na zamestnancov a ich rodiny, ktorí sa pohybujú v rámci spoločenstva, ako aj článku 11 ods. 1 písm. a) nariadenia Rady (EHS) č. 574/72 z 21. marca 1972, ktorým sa stanovuje postup pri vykonávaní nariadenia (EHS) č. 1408/71 v znení zmenenom, doplnenom a aktualizovanom nariadením Rady (EHS) č. 2001/83 z 2. júna 1983 (Ú. v. ES L 230, s. 6), zmeneným a doplneným nariadením Rady (EHS) č. 2195/91 z 25. júna 1991 (Ú. v. ES L 206, s. 2, ďalej len „nariadenie č. 1408/71“ a „nariadenie č. 574/72“).
- 2 Tento návrh bol podaný v rámci sporu medzi Rijksdienst voor Sociale Zekerheid (Národný úrad sociálneho zabezpečenia, ďalej len „Rijksdienst“) a belgickou spoločnosťou Herbosch Kiere NV (ďalej len „Herbosch Kiere“) týkajúceho sa vrátenia poistného na sociálne zabezpečenie zaplateného touto spoločnosťou za vyslaných írskych pracovníkov.

Právny rámec

Právna úprava Spoločenstva

Nariadenie č. 1408/71

- 3 Hlava II nariadenia č. 1408/71, ktorá obsahuje články 13 až 17a, obsahuje pravidlá o určení uplatniteľných právnych predpisov v oblasti sociálneho zabezpečenia.
- 4 Článok 13 ods. 2 tohto nariadenia určuje:

„Pokiaľ články 14 až 17 neustanovujú inak:

- a) na osobu zamestnanú na území jedného členského štátu sa vzťahujú právne predpisy tohto štátu dokonca aj vtedy, ak má bydlisko na území iného členského štátu, alebo ak sa sídlo alebo miesto podnikania podniku alebo jednotlivca, ktorý ju zamestnáva, nachádza na území iného členského štátu;

...“

5 Článok 14 tohto nariadenia určuje:

„Článok 13 ods. 2 písm. a) sa uplatňuje s nasledujúcimi výnimkami a výhradami:

1. a) Na pracovníka zamestnaného na území členského štátu podnikom, pre ktorý zvyčajne pracuje, ktorého tento podnik vyslal na územie iného členského štátu vykonávať pre tento podnik prácu, sa naďalej vzťahujú právne predpisy prvého členského štátu za predpokladu, že predpokladané trvanie tejto práce neprekročí 12 mesiacov a že tento pracovník nie je vyslaný nahradiť iného pracovníka, ktorý ukončil dobu svojho vyslania;

...“

Rozhodnutie č. 128 správnej komisie pre sociálne zabezpečenie migrujúcich pracovníkov

- 6 Na základe článku 81 písm. a) nariadenia č. 1408/71 správna komisia pre sociálne zabezpečenie migrujúcich pracovníkov (ďalej len „správna komisia“), zriadená v súlade s hlavou IV tohto nariadenia a poverená spracovávaním najmä každej správnej otázky alebo výkladom vyplývajúcim z ustanovení uvedeného nariadenia, prijala na tieto účely rozhodnutie č. 128 zo 17. októbra 1985, ktoré sa týka uplatňovania článkov 14 ods. 1 písm. a) a 14b ods. 1 nariadenia č. 1408/71 (Ú. v. ES C 141, 1986, s. 6), pričom toto rozhodnutie bolo účinné v čase skutkových okolností

vo veci samej. Toto rozhodnutie bolo nahradené rozhodnutím č. 162 z 31.mája 1996 (Ú. v. ES L 241, s. 28), ktoré nadobudlo účinnosť po skutkových okolnostiach vo veci samej a ktoré bolo nahradené rozhodnutím č. 181 z 13. decembra 2000 (Ú. v. ES L 329, 2001, s. 73).

7 V zmysle bodu 1 rozhodnutia č. 128 ustanovenia článku 14 ods. 1 písm. a) nariadenia č. 1408/71 sa uplatňujú tiež na „pracovníka, na ktorého sa vzťahujú právne predpisy členského štátu, ktorý je zamestnaný v tom členskom štáte, kde má podnik svoje sídlo alebo svoju organizačnú zložku s cieľom byť vyslaný... na územie iného členského štátu... pod podmienkou:

a) že existuje naďalej organický vzťah medzi týmto podnikom a pracovníkom počas obdobia jeho vyslania;

b) že tento podnik vykonáva zvyčajne svoju činnosť na území prvého členského štátu, teda v prípade podniku, ktorého činnosť spočíva vo vyslaní pracovníkov iným podnikom, a že tento podnik zvyčajne poskytne pracovníkov užívateľským zamestnávateľom usadeným na území tohto štátu preto, aby boli zamestnávaní na tomto území.“ [*neoficiálny preklad*]

Nariadenie č. 574/72

8 Článok 11 ods. 1 nariadenia č. 574/72, ktorý je súčasťou hlavy III tohto nariadenia nazvanej „Vykonávanie ustanovení nariadenia na určenie uplatniteľných právnych predpisov“, stanovuje:

„Orgán označený príslušným úradom členského štátu ktorého, právny poriadok zostáva aplikovateľný vydá potvrdenie o tom, že sa na zamestnanca vzťahuje tento právny poriadok a uvedie dokedy inštitúcia určená príslušným orgánom členského štátu, ktorého právne predpisy zostávajú uplatniteľné, vydá pracovníkovi osvedčenie [potvrdenie — *neoficiálny preklad*], v ktorom uvedie, že až do uvedeného dátumu naďalej podlieha týmto právnym predpisom:

- a) na žiadosť pracovníka alebo jeho zamestnávateľa v prípadoch uvedených v článku 14 ods. 1... nariadenia;

...“

Osvedčenie zmienené vo vyššie uvedenom ustanovení je známe pod menom „potvrdenie o vyslaní“ alebo „potvrdenie E 101“.

Belgická právna úprava

- 9 Článok 31 ods. 1 zákona z 24. júla 1987 o dočasnej práci, náhradnej práci a o dočasnom pridelení pracovníkov užívateľským zamestnávateľom (*Moniteur belge* z 20. augusta 1987, s. 12405) stanovuje:

„Zakázanou je činnosť vykonávaná mimo pravidiel stanovených v hlave I a v hlave II fyzickou alebo právnickou osobou, ktorá spočíva v dočasnom pridelení zamestnancov, s ktorými uzavrel pracovné zmluvy, tretím osobám, ktoré užívajú týchto pracovníkov a vykonávajú voči nim akúkoľvek časť právomocí, ktoré zvyčajne patria zamestnávateľovi s výnimkou niektorých neziskových združení označených kráľovským nariadením prerokovaným v Rade ministrov.“

Spor vo veci samej a prejudiciálne otázky

- 10 Počas obdobia od apríla do septembra 1991 spoločnosť Herbosch Kiere bola poverená výkonom debnárskych a betonárskych prác, ako aj inštalovaním armatúr betónu na stavbách nachádzajúcich sa v Belgicku. Na účely výkonu týchto prác sa táto spoločnosť obrátila na írsky podnik ICDS Constructors Ltd (ďalej len „ICDS Constructors“). Pre predmetné stavby boli uzavreté dve subdodávateľské zmluvy.
- 11 Herbosch Kiere overila najmä to, že zamestnanci ICDS Constructors s miestom výkonu práce v Belgicku mali platné potvrdenie o vyslaní vydané podľa článku 11 nariadenia č. 547/72 príslušnými írskymi úradmi a že poistné na sociálne zabezpečenie splatné za týchto pracovníkov bolo zaplatené v Írsku. Podľa sudcu prvého stupňa všetci dotknutí pracovníci, až na jednu výnimku, mali potvrdenie E 101.
- 12 Dňa 12. októbra 1992 inšpekcia zákonov o sociálnom zabezpečení belgického ministerstva práce a zamestnanosti vyhotovila protokol o tom, že Herbosch Kiere užívala írskych pracovníkov, ktorí jej boli dočasne pridelení spoločnosťou ICDS Constructors, a že teda nebola to posledná uvedená spoločnosť, ktorá bola skutočným zamestnávateľom uvedených pracovníkov, ale spoločnosť Herbosch Kiere.
- 13 Vzhľadom na závery protokolu Rijksdienst bol toho názoru, že Herbosch Kiere vykonávala voči dotknutým pracovníkom určitú časť právomocí patriacich zamestnávateľovi tak, že títo pracovníci by sa mali považovať za takých zamestnancov, ktorí sú v právnom vzťahu na základe pracovnej zmluvy uzavretej so spoločnosťou Herbosch Kiere. V dôsledku toho En Rijksdienst vymáhal od Herbosch Kiere zaplatenie poistného splatného na základe belgického režimu sociálneho zabezpečenia.

- 14 Herbosch Kiere zaplatila podmiennečne sumu vyžadovanú Rijksdienst-om ako poistné, teda 3 647 567 BEF (90 420,82 eur), a domáhala sa jej vrátenia prostredníctvom žaloby podanej na Arbeidsrechtbank te Brussel (Bruselský pracovný súd), ktorý vo väčšej časti vyhovel tejto žalobe.
- 15 Arbeidshof te Brussel (Bruselský pracovný súd), prejednávajúci odvolanie podané Rijksdienst, má pochybnosti týkajúce sa výkladu predmetných ustanovení nariadenia č. 1408/71. Vzhľadom na rozsudky z 10. februára 2000, FTS (C-202/97, Zb. s. I-883), a z 30. marca 2000, Banks a i. (C-178/97, Zb. s. I-2005), vnútroštátny súd sa pýta, akú povahu majú z právneho hľadiska priznať potvrdeniu E 101 príslušný orgán a vnútroštátne súdy členského štátu prijímajúceho dotknutých pracovníkov. Vzhľadom na pripomienky predložené Rijksdienst-om pred vnútroštátnym súdom, v zmysle ktorých toto potvrdenie len odráža statickú situáciu, ktorá existuje alebo ktorá by mala existovať v čase vyslania, vnútroštátny súd sa pýta na podmienky, za ktorých môže byť zachovanie organického vzťahu počas obdobia vyslania medzi pracovníkom a podnikom, ktorý ho vyslal, preskúmané.
- 16 Za týchto okolností Arbeidshof te Brussel rozhodol o prerušení konania a položil Súdnemu dvoru tieto prejudiciálne otázky:
- „1. Je sudca štátu prijímajúceho pracovníka oprávnený preskúmať a/alebo posúdiť existenciu organického vzťahu medzi podnikom, ktorý vysielal pracovníka, a vyslaným pracovníkom vzhľadom na to, že pojem podnik, ku ktorému zamestnanec zvyčajne patrí a ktorý je uvedený v článku 14 ods. 1 písm. a) nariadenia (EHS) č. 1408/71 vyžaduje (v súlade s rozhodnutím č. 128), aby organický vzťah existoval aj počas obdobia vyslania?

2. Je sudca iného členského štátu ako je štát, ktorý vydal vyššie uvedené potvrdenie (potvrdenie E 101), oprávnený nebrať do úvahy toto potvrdenie a/alebo ho zrušiť, ak skutkové okolnosti, ktoré posudzuje, umožňujú preukázať neexistenciu tohto organického vzťahu počas obdobia vyslania medzi podnikom, ktorý vyslal pracovníka, a pracovníkom poslaným na miesto?

3. Je príslušná inštitúcia štátu pôvodu viazaná rozhodnutím sudcu štátu prijatia, ktorý neberie do úvahy a/alebo zruší vyššie uvedené potvrdenie (potvrdenie E 101) za vyššie uvedených okolností?“

O prejudiciálnych otázkach

- ¹⁷ Predmetom položených prejudiciálnych otázok je len výklad článku 14 ods. 1 písm. a) nariadenia č. 1408/71 a článku 11 ods. 1 písm. a) nariadenia č. 574/72. Teda netreba brať do úvahy smernicu Európskeho parlamentu a Rady 96/71/ES zo 16. decembra 1996 o vysielaní pracovníkov v rámci poskytovania služieb (Ú. v. ES L 18, 1997, s. 1; Mim. vyd. 05/002, s. 43), ktorej odôvodnenie č. 19 uvádza, že „táto smernica bez porušenia iných ustanovení práva spoločenstva neukladá povinnosť právneho uznania existencie podnikov poskytujúcich dočasné zamestnávanie a nezabraňuje členským štátom uplatňovať ich právne predpisy, týkajúce sa prenajímania pracovníkov a podnikov poskytujúcich dočasné zamestnanie, na podniky so sídlami mimo ich územia, ale realizujúcimi svoju činnosť na ich území v rámci poskytovania služieb“.

O prvej a druhej otázke

- 18 Svojou prvou a druhou otázkou sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či a do akej miery potvrdenie E 101 vydané v súlade s článkom 11 ods. 1 písm. a) nariadenia č. 574/72 zaväzuje vnútroštátny právny poriadok štátu prijatia, pokiaľ ide o existenciu organického vzťahu medzi podnikom, ktorý vysielá pracovníka, a vyslaným pracovníkom počas obdobia vyslania.
- 19 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že podľa judikatúry Súdneho dvora prebratej správnu komisiou rozhodnutím č. 128 zachovanie organického vzťahu medzi podnikom usadeným v členskom štáte a pracovníkmi, ktorých vyslal na územie iného členského štátu, počas obdobia ich vyslania, je jednou z podmienok preto, aby sa uplatnil článok 14 ods. 1 písm. a) nariadenia č. 1408/71 (pozri v tomto zmysle rozsudok FTS, už citovaný, bod 24). Vyhlásenie obsiahnuté v potvrdení E 101 má za základ existenciu takéhoto vzťahu.
- 20 Toto potvrdenie je zamerané — podľa vzoru materiálnej právnej úpravy stanovenej v článku 14 ods. 1 písm. a) nariadenia č. 1408/71 — na uľahčenie slobodného pohybu pracovníkov a slobody poskytovania služieb (pozri v tomto zmysle rozsudok FTS, už citovaný, bod 48).
- 21 V uvedenom potvrdení príslušná inštitúcia členského štátu, kde je usadený podnik, ktorý poveruje plnením úloh dočasnej práce, vyhlasuje, že jeho vlastný režim sociálneho zabezpečenia zostane uplatniteľný na vyslaných pracovníkov počas

obdobia vyslania. Vzhľadom na zásadu, podľa ktorej pracovníci musia byť poistencami jediného režimu sociálneho zabezpečenia, má toto potvrdenie nevyhnutne za následok to, že režim iného členského štátu nemôže byť uplatniteľný (rozsudok FTS, už citovaný, bod 49).

22 Zásada poctivej spolupráce zakotvená v článku 10 ES ukladá povinnosť inštitúcii vydávajúcej potvrdenie vykonať správne posúdenie dôležitých skutkových okolností na uplatnenie pravidiel týkajúcich sa určenia právnych predpisov uplatniteľných v oblasti sociálneho zabezpečenia a v dôsledku toho zaručiť presnosť tvrdení uvedených v potvrdení E 101 (rozsudok FTS, už citovaný, bod 51).

23 Čo sa týka príslušných inštitúcií členského štátu, do ktorého sú vyslaní pracovníci, vyplýva zo záväzkov spolupráce obsiahnutých v článku 10 ES, že tieto záväzky by neboli dodržané — a ciele článku 14 ods. 1 písm. a) nariadenia č. 1408/71 a článku 11 ods. 1 písm. a) nariadenia č. 574/72 by neboli dosiahnuté — ak by sa inštitúcie uvedeného členského štátu domnievali, že nie sú pre ne záväzné tvrdenia uvedené v potvrdení a ak by začlenili týchto pracovníkov tiež do ich vlastného režimu sociálneho zabezpečenia (pozri rozsudok FTS, už citovaný, bod 52).

24 V dôsledku toho potvrdenie E 101, pokiaľ z neho vyplýva predpoklad zákonnosti poistenia vyslaných pracovníkov v rámci režimu sociálneho zabezpečenia členského štátu, v ktorom je usadený podnik, ktorý vyslal týchto pracovníkov, je záväzné pre príslušnú inštitúciu členského štátu, do ktorého sú vyslaní títo pracovníci (pozri v tomto zmysle rozsudok FTS, už citovaný, bod 53).

- 25 Opačné riešenie by mohlo mať dosah na zásadu poistenia pracovníkov v rámci iba jediného režimu sociálneho zabezpečenia, ako aj na predvídateľnosť uplatniteľných právnych predpisov, a teda na právnu istotu. Totižto v prípadoch, keď by sa uplatniteľné predpisy dali ťažko stanoviť, by to každú z príslušných inštitúcií oboch dotknutých členských štátov viedlo k úvahe, na ujmu dotknutých pracovníkov, že jeho vlastný režim sociálneho zabezpečenia je v prípade týchto pracovníkov uplatniteľný (pozri rozsudok FTS, už citovaný, bod 54).
- 26 Preto pokiaľ nie je potvrdenie E 101 zrušené alebo vyhlásené za neplatné, príslušná inštitúcia členského štátu, do ktorého sú vyslaní pracovníci, musí brať do úvahy skutočnosť, že na týchto pracovníkov sa už vzťahuje právna úprava sociálneho zabezpečenia štátu, kde je podnik, ktorý ich zamestnáva, usadený, a v dôsledku toho táto inštitúcia nemôže začleniť predmetných pracovníkov do svojho vlastného režimu sociálneho zabezpečenia (pozri rozsudok FTS, už citovaný, bod 55).
- 27 Je však povinnosťou príslušnej inštitúcie členského štátu, ktorý vydal toto potvrdenie, zvážiť, či je toto potvrdenie v súlade s právom, a prípadne zrušiť potvrdenie, keď príslušná inštitúcia členského štátu, do ktorého sú pracovníci vyslaní, vyjadrí pochybnosti týkajúce sa presnosti skutkových okolností, na základe ktorých bolo vydané zmienené potvrdenie, a teda aj tvrdení, ktoré sú v ňom uvedené, najmä z dôvodu, že nezodpovedajú požiadavkám vyplývajúcim z článku 14 ods. 1 písm. a) nariadenia č. 1408/71 (pozri rozsudok FTS, už citovaný, bod 56).
- 28 V prípade, keď dotknuté inštitúcie nedospeli k dohode najmä v otázke posúdenia skutkových okolností súvisiacich s osobitnou situáciou a v dôsledku toho ani v otázke, či táto osobitná situácia patrí do vecnej pôsobnosti článku 14 ods. 1 písm. a) nariadenia č. 1408/71, majú právo obrátiť sa na správnu komisiu (pozri rozsudok FTS, už citovaný, bod 57).

- 29 Ak správna komisia nedokáže nájsť kompromis vzhľadom na hľadiská príslušných inštitúcií týkajúce sa právnych predpisov uplatniteľných v danom prípade, prinajmenšom môže členský štát, na územie ktorého sú vyslaní dotknutí pracovníci, a to bez toho, že by tým boli dotknuté prípadné súdne opravné prostriedky existujúce v členskom štáte, v ktorom je inštitúcia vydávajúca potvrdenie, podať žalobu o nesplnenie povinnosti v súlade s článkom 227 ES na to, aby umožnil Súdnemu dvoru preskúmať na základe podania takejto žaloby otázku právnych predpisov uplatniteľných na zmienených pracovníkov, a teda presnosť tvrdení uvedených v potvrdení E 101 (pozri rozsudok FTS, už citovaný, bod 58).
- 30 Ak by bolo prípustné, aby príslušná vnútroštátna inštitúcia mohla prostredníctvom podania na súd členského štátu prijímajúceho vyslaného pracovníka, do ktorého právomocí patrí, spôsobiť určenie toho, že potvrdenie E 101 je neplatné, systém založený na poctivej spolupráci medzi príslušnými inštitúciami členských štátov by mohol byť spochybný.
- 31 Pokiaľ nie je potvrdenie E 101 zrušené alebo vyhlásené za neplatné, tak má právne účinky vo vnútroštátnom právnom poriadku členského štátu, do ktorého sú vyslaní dotknutí pracovníci, a je záväzná pre jeho inštitúcie.
- 32 Z toho vyplýva, že súdny orgán členského štátu nie je oprávnený preskúmať platnosť potvrdenia E 101, pokiaľ ide o potvrdenie skutočností, na základe ktorých takéto potvrdenie bolo vydané, najmä existencie organického vzťahu medzi podnikom, ktorý vysiela pracovníka, a vyslaným pracovníkom.

- 33 Vzhľadom na všetky predchádzajúce úvahy treba zodpovedať na prvú a druhú otázku tak, že pokiaľ nie je potvrdenie E 101 zrušené alebo vyhlásené za neplatné orgánmi členského štátu, ktorý ho vydal, toto potvrdenie vydané v súlade s článkom 11 ods. 1 písm. a) nariadenia č. 574/72 je záväzné pre príslušnú inštitúciu a súdy členského štátu, do ktorého sú vyslaní pracovníci. Z toho vyplýva, že súdny orgán členského štátu prijímajúceho uvedených pracovníkov nie je oprávnený preskúmať platnosť potvrdenia E 101, pokiaľ ide o potvrdenie skutočností, na základe ktorých takéto potvrdenie bolo vydané, najmä existencie organického vzťahu v zmysle článku 14 ods. 1 písm. a) nariadenia č. 1408/71 v spojení s bodom 1 rozhodnutia č. 128, medzi podnikom usadeným v členskom štáte a pracovníkmi, ktorých vyslal na územie iného členského štátu, počas obdobia ich vyslania.

O tretej otázke

- 34 Vzhľadom na odpoveď na prvú a druhú otázku nie je nutné odpovedať na tretiu otázku.

O trovách

- 35 Vzhľadom na to, že konanie pred Súdnym dvorom má vo vzťahu k účastníkom konania vo veci samej incidenčný charakter a bolo začaté v súvislosti s prekážkou postupu v konaní pred vnútroštátnym súdom, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd. Iné trovy konania, ktoré vznikli v súvislosti s predložením pripomienok Súdnemu dvoru a nie sú trovami uvedených účastníkov konania, nemôžu byť nahradené.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (štvrtá komora) rozhodol a vyhlásil:

Pokiaľ nie je potvrdenie E 101 zrušené alebo vyhlásené za neplatné orgánmi členského štátu, ktorý ho vydal, toto potvrdenie vydané v súlade s článkom 11 ods. 1 písm. a) nariadenia Rady (EHS) č. 574/72 z 21. marca 1972, ktorým sa stanovuje postup pri vykonávaní nariadenia (EHS) č. 1408/71 v znení zmenenom, doplnenom a aktualizovanom nariadením Rady (EHS) č. 2001/83 z 2. júna 1983, zmeneným a doplneným nariadením Rady (EHS) č. 2195/91 z 25. júna 1991, je záväzné pre príslušnú inštitúciu a súdy členského štátu, do ktorého sú vyslaní pracovníci. Z toho vyplýva, že súdny orgán členského štátu, ktorý prijíma uvedených pracovníkov, nie je oprávnený preskúmať platnosť potvrdenia E 101, pokiaľ ide o potvrdenie skutočností, na základe ktorých takéto potvrdenie bolo vydané, najmä existencie organického vzťahu v zmysle článku 14 ods. 1 písm. a) nariadenia Rady (EHS) č. 1408/71 zo 14. júna 1971 o uplatňovaní systémov sociálneho zabezpečenia na zamestnancov a ich rodiny, ktorí sa pohybujú v rámci spoločenstva, v znení zmenenom, doplnenom a aktualizovanom nariadením č. 2001/83, zmeneným a doplneným nariadením č. 2195/91, v spojení s bodom 1 rozhodnutia správnej komisie pre sociálne zabezpečenie migrujúcich pracovníkov č. 128 zo 17. októbra 1985, ktoré sa týka uplatňovania článkov 14 ods. 1 písm. a) a 14b ods. 1 nariadenia č. 1408/71, medzi podnikom usadeným v členskom štáte a pracovníkmi, ktorých vyslal na územie iného členského štátu, počas obdobia ich vyslania.

Podpisy